

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n°1 de Alicante (Hiszpania) w dniu 25 kwietnia 2023 r. – Agencia Estatal de la Administración Tributaria/A

(Sprawa C-289/23, Corván ⁽¹⁾)

(2023/C 329/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n°1 de Alicante

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona przeciwna: A

Pytania prejudycjalne

1) Wątpliwości związane z wykładnią art. 23 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/1023 ⁽²⁾.

- 1.1. Czy art. 23 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uniemożliwia dostęp do umorzenia w rozumieniu art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe) w zakresie, w jakim ograniczenie to nie było przewidziane w uregulowaniu poprzedzającym transpozycję dyrektywy, które uznawało prawo do umorzenia, lecz które zostało następnie jako nowe uregulowanie wprowadzone przez ustawodawcę? A dokładnie, czy ustawodawca krajowy dokonując transpozycji dyrektywy może ustanowić dalej idące ograniczenia w dostępie do umorzenia niż przewidziane w uregulowaniu wcześniejszym, zwłaszcza gdy ograniczenie to nie odpowiada żadnej z okoliczności przewidzianych w art. 23 ust. 2 dyrektywy?
- 1.2. W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi przeczącej na pytanie poprzednie, czy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2019/1023 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uniemożliwia dostęp do umorzenia, jeżeli [dłużnik] w okresie dziesięciu lat przed złożeniem wniosku o umorzenie został ukarany ostateczną decyzją administracyjną z tytułu bardzo poważnych naruszeń prawa podatkowego, naruszeń prawa ubezpieczeń społecznych lub porządku społecznego lub jeżeli w tym samym okresie czasu wydano ostateczną decyzję o stwierdzeniu odpowiedzialności, chyba że w dniu złożenia wniosku o umorzenie wywiązał się on w pełni ze swoich zobowiązań [art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe)], w zakresie, w jakim przyczyna taka zmieniłaby system kolejności zaspokajania wierzytelności zgłoszonych w postępowaniu upadłościowym?
- 1.3. W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi przeczącej na pytanie poprzednie, czy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2019/1023 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uniemożliwia dostęp do umorzenia, w rozumieniu art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe), jeżeli [...] wydano ostateczną decyzję o stwierdzeniu odpowiedzialności, chyba że w dniu złożenia wniosku o umorzenie wywiązał się on w pełni ze swoich zobowiązań w zakresie, w jakim okoliczność ta nie może świadczyć o złej wierze dłużnika? Czy ma w tym zakresie jakiegokolwiek znaczenie okoliczność, że w postępowaniu upadłościowym nie stwierdzono winy dłużnika?
- 1.4. En el caso de que el Tribunal de Justicia responda en sentido negativo a la cuestión anterior, ¿el apartado 2 del artículo 23 de la Directiva, debe ser interpretado en el sentido de que se opone a una normativa nacional que impide el acceso a la exoneración en el sentido establecido en el artículo 487.1.2° TRLC por infracciones o acuerdos de derivación de responsabilidad que se han dictado o acordado en los 10 años anteriores a la solicitud de exoneración sin atender a la fecha del hecho generador de la responsabilidad y del posible retraso en la adopción del acuerdo de derivación de responsabilidad?
- 1.5. W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi przeczącej na pytania poprzednie, czy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2019/1023 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uniemożliwia dostęp do umorzenia w rozumieniu art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe) w zakresie, w jakim ograniczenie to nie zostało należycie uzasadnione przez ustawodawcę krajowego?

2) Wątpliwości związane z wykładnią art. 23 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/1023.

- 2.1. Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak przewidziane w art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe), które zawiera przesłanki wykluczające dostęp do umorzenia, które nie zostały wymienione w wykazie zawartym w art. 23 ust. 4? A dokładnie, czy wykaz przesłanek zawarty w art. 23 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że stanowi on katalog zamknięty, czy też przeciwnie, jest on katalogiem otwartym?
- 2.2. W zakresie, w jakim wykaz ten ma charakter katalogu otwartego, a ustawodawca krajowy może wprowadzić kolejne wyjątki, poza wyjątkami przewidzianymi w dyrektywie, czy art. 23 ust. 4 dyrektywy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które ustanawia ogólną zasadę wyłączającą umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, z wyjątkiem ściśle określonych okoliczności i kwot, niezależnie od charakteru i okoliczności związanych z wierzytelnościami publicznoprawnymi? A dokładnie, czy w niniejszej sprawie ma znaczenie okoliczność, że wcześniejsze uregulowanie, zgodnie z jego wykładnią zawartą w orzecznictwie Tribunal Supremo (sądu najwyższego, Hiszpania), zezwalało w pewnym zakresie na umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, a przepis transponujący został wykorzystany do ograniczenia zakresu umorzenia?
- 2.3. W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi przeczącej na pytania poprzednie, czy należy uznać, że art. 23 ust. 4 dyrektywy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak przewidziane w art. 489 ust. 1 pkt 5 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe), które ustanawia ogólną zasadę wyłączającą umorzenie wierzytelności publicznoprawnych (z pewnymi wyjątkami, które są przedmiotem kolejnego pytania prejudycjalnego) w zakresie, w jakim traktuje ona wierzycieli publicznych w sposób uprzywilejowany w porównaniu z pozostałymi wierzycielami?
- 2.4. W szczególności, oraz w związku z pytaniem poprzednim, czy ma znaczenie okoliczność, że uregulowanie to przewiduje w pewnym zakresie umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, lecz jedynie w odniesieniu do określonych wierzytelności i w określonych granicach, które nie wykazują związku z rzeczywistą wysokością zobowiązania?
- 2.5. Wreszcie, czy art. 23 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/[1023] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 489 ust. 1 pkt 5 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe) w zakresie, w jakim umorzenie jest uzasadnione *szczególnym znaczeniem, jakie posiada ono dla sprawiedliwego i solidarnego społeczeństwa, opartego na rządach prawa* oraz odwołuje się w sposób ogólny do wierzytelności publicznej bez względu na szczególny charakter danej wierzytelności? A dokładnie, czy ma w tym względzie znaczenie okoliczność, że ogólne uzasadnienie ma zastosowanie zarówno w odniesieniu do wierzytelności wymienionych w wykazie zawartym w art. 23 ust. 4 dyrektywy, jak i w odniesieniu do okoliczności lub wierzytelności, które nie zostały wymienione w tym wykazie?

⁽¹⁾ Oznaczenie niniejszej sprawy jest fikcyjne. Nie odpowiada nazwisku, bądź nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil
n° 10 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 maja 2023 r. – Agencia Estatal de la Administración
Tributaria/S.E.I**

(Sprawa C-305/23, Bacigán ⁽¹⁾)

(2023/C 329/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 10 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona pozwana: S.E.I